

[Henning Dyremose]

udgør i alt 1,6 mia. kr., i 1996 3,8 mia. kr. og i 1998 7,5 mia. Senere i notatet prøver man ganske vist at hævde, at disse stigende belastninger reelt slet ikke er belastninger af erhvervslivet.

Men her er altså bl.a. et signal til statsministeren om, at det går den forkerte vej for arbejdsløsheden med det, regeringen lægger op til; og det er også et svar til hr. Peter Duetoft med hensyn til erhvervsbelastningen, som vi har diskuteret tidligere i dag.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg kan da forsikre statsministeren om, at der ikke foreligger nogen fælles handlingsplan mellem KV og SF. Vi har fremsat et dagsordensforslag ud fra det, som vi mener er det rigtige, og som vi mener regeringen skal lave. Det er jo ikke SF, De Konservative og Venstre, der skal føre denne politik, det er regeringen, der har ansvaret for den økonomiske politik i dette land, og det har vi fremsat et dagsordensforslag om.

Men det er da indlysende, at vi tager imod al den støtte, vi kan få fra andre partier her i Folketinget; at de så gør det ud fra nogle andre politiske motiver, er ikke afgørende for os. Det afgørende for os er, at regeringen har fået at vide, at der skal gøres noget markant over for arbejdsløsheden, og at vi også skal have nogle mere konkrete målsætninger. Det er det, vi gerne har villet slå fast.

I mange år har man haft målsætninger for alle andre størrelser i den økonomiske politik – de offentlige udgifter, inflationen osv. – men nu mener vi altså også, at man er nødt til at have nogle målsætninger for beskæftigelsesudviklingen. Statsministeren har jo ret i, at der kan ske noget uforudset i den udenlandske konjunkturudvikling. Det er klart nok, men så er det, at vi siger, at så er der da så meget desto større grund til at gøre endnu mere ved bekæmpelsen af arbejdsløsheden her i Danmark.

Og her vil jeg godt igen påpege i forbindelse med den finanspolitiske lempelse, at der er altså ikke meget beskæftigelsesvirkning i, at man foretager skattelettelser på ca. 5 mia. kr. De penge kunne bruges langt mere målrettet på andre måder, og bare her synes jeg, at regeringen skal være klar over, at man alternativt kunne få en større beskæftigelsesvirkning ved at foretage lempelsen anderledes end ved skattelettelser.

Så siger statsministeren, at regeringen regner med, at man kan sænke arbejdsløsheden med 40.000 i 1994. Men det er jo ikke rigtigt, hr. statsminister, det fremgår helt klart af »Ny kurs mod bedre tider«, at man regner med et fald på 25.000 i 1994 – jo, det er rigtigt, man regner med en sænkning på 25.000 i 1994, for der indgår også nogle andre faktorer end regeringens forslag isoleret set, og det står helt klart på siderne 12 og 13 i »Ny kurs mod bedre tider«. Vi synes, det er for lidt, og vi synes ærlig talt heller ikke, at 50.000 er et særlig højt måltal i forhold til, hvor stærkt arbejdsløsheden er steget de senere år. Vi synes ikke, det er specielt ambitiøst at sige, at vores mål er et fald i arbejdsløsheden på mindst 50.000. Helt ærligt, det synes jeg ikke.

Og igen vil jeg sige, som jeg har sagt tidligere, at vi anerkender, at regeringen trods alt har vilje til at opprioritere arbejdsløshedsbekæmpelsen. Men når man laver lempelser gennem skattelettelser, er det utilstrækkeligt, og man er ikke villig til i højere grad at se på kommunernes økonomi – og det synes jeg er en kæmpe-mangel, for mulighederne for kommunerne er stadig meget begrænsede. Vi skal behandle et forslag senere i dag om at give kommunerne bedre muligheder for at udvide deres service; isoleret set er det godt nok, men det ville være bedre, hvis man satsede langt, langt mere på, at kommunerne kan få gang i tingene, oprette ordinære stillinger i plejehjemssektoren, inden for hjemmehjælpen og på børnepasningsområdet. Der er en masse ting, der trænger til at blive gjort i kommunerne, men som ikke bliver gjort i øjeblikket, og det er urimeligt, når der er så mange arbejdsløse, fordi den samfundsmæssige meromkostning er forholdsvis lille.

Derfor betragter vi det stadig som noget helt centralt, at vi får en konkret målsætning for bekæmpelsen af arbejdsløsheden; og hvis der opstår vanskeligheder med konjunkturerne, er der da så meget desto større grund til, at vi gør noget mere her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Med hensyn til dette spørgsmål vil jeg gerne sige, at Fremskridtspartiets folketingsgruppe stemmer for den dagsorden, der er foreslået af SF, og som lægger op til, at der skal skaffes mindst 50.000 arbejdspladser inden udgangen